

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. Данила Галицького

— вищий навчальний заклад, що здійснює підготовку лікарів та провізорів. Є одним із найдавніших мед. ВНЗів України. Веде свою історію від мед. факультету Львів. університету, відкритого 1784. Від 1939 функціонує як самост. заклад. Умовно історію Університету поділяють на 5 періодів: австр. (1784–1918), польс. (1919–39), рад. (1939–41 і 1944–91), нім. (1942–44) та укр. (від 1991). Упродовж всієї історії неодноразово змінювалася офіц. назва ВНЗу та його підрозділів: мед. факультет (1784–1805 та 1894–1939), Мед.-хірург. інститут (1805–74), фармацевт. відділ. філос. факультету (1853–1918), фармацевт. відділ. мед. факультету (1930–39) Львів. університету, Львів. держ. мед. інститут (1939–41 та 1944–84), Держ. мед.-природн. фахові курси (1942–44), Львів. ордена Дружби народів держ. мед. інститут (1984–96), Львів. держ. мед. університет (від 1996). У 1998 присвоєно ім'я Данила Галицького, 2003 надано статус національного. Довоєнну історію Університету творили вчені світ. слави, серед яких — Й. Беррес, Б. Гакет, А. Гільденбранд, А. Духек, Ф. Мазох, Ю. Планнер, К. Каліга, Т. Седей, Б.-С. Шіверек (усі — австр. період), А. Бек, Б. Бобранський, С. Бондзинський, Р. Вайгль, Т. Вільчинський, Г. Гальбан, А.-В. Глюзінський, Ф.-Ю. Гроєр, Б.-Т. Дибовський, О. Домашевич, Г. Кадий, З.-О. Клеменсевич, В. Лукасевич, А.-І. Марс-Ноґа, Е.-Е. Махек, В. Немілович, В.-В. Новіцький, К.-Е. Ожеховський, Я.-К. Парнас, Л. Попельський, Я. Прус, Б.-Л. Радзішевський, Я.-Р. Рачинський, Р. Ренцький, Л.-А. Ридигер, В.-Я. Серадзький, А. Цешинський, В. Шимонович, Г.-П. Шрамм, А.-С. Юраш (усі — польс. період) та ін. Визначні вчені періоду 1940–95: Р. Баріляк, В. Василенко, Є. Вертипорох, М. Войно-Ясенецький, А. Гнатишак, М. Даниленко, І. Даценко, Є. Детюк, А. Дибан, М. Дубовий, Г. Івашкевич, Г. Караванов, О. Коваль, Г. Ковтунович, С. Коржинський, В. Крамаренко, Л. Кузьменко, Л. Луцик-Кордовська, А. Любомудров, О. Макаренченко, С. Мартинів, В. Мартинюк, М. Музика, Є. Панасюк, М. Павловський, Д. Панченко, М. Панчишин, Р.-І. Піняжко, М. Подільчак, П. Подорожний, Я. Скляров, Б. Собчук, Г. Столмакова, Л. Тимошенко, М. Туркевич, Г. Чучмай, Б. Штабський, С. Юсько та ін. Нині у структурі Університету — 6 факультетів (2 мед., стоматол., фармацевт., іноз. студентів, післядиплом. освіти), які об'єднують 75 кафедр. Теор. і клін. каф. розміщені у 14-ти корпусах, а також на базі 45-ти мед. закладів Львова та обл.; окремі клін. каф. мають філії у м. Трускавець (Львів. обл.), Луцьку, Рівному. Також діють Стоматол. мед. центр, Навч.-вироб. аптека, Центр. н.-д. лаб. та

лаб. пром. токсикології, віварій, анатом. та судово-мед. музеї, музей хвороб людини, Ботан. сад, Н.-д. центр з випробування нових протипухлин. засобів. Від 2010 при Університеті функціонує мед. коледж. У закладі працюють понад 1200 викл., з них — 18 академік нац. та громад. АН, бл. 150 д-рів та 660 канд. н. Серед відомих учених сьогодення — О. Абрагамович, В. Андрищенко, В. Бесєдін, Б. Білинський, Ц. Боржієвський, В. Вдовиченко, О. Владзімірська, Б. Герасун, М. Гжегоцький, О. Гнатейко, Т. Заболотний, Є. Заремба, Д. Зербіно, Б. Зіменковський, Т. Калинюк, А. Магльований, В. Макеев, Л. Маркін, Б. Парновський, В. Пирогова, О. Скляров, Н. Смоляр, С. Ткаченко, Я. Томашевський, В. Чоп'як, В. Шевага. Щорічно в Університеті навч. 18–19 тис. осіб (понад 5700 студентів, 1000 лікарів (провізорів-інтернів), 11 500 слухачів факультету післядиплом. освіти та ін.). Від 1961 здійснює підготовку фахівців для іноз. країн. 1997 для іноземців започатковано викладання англ. мовою. В Університеті розвиваються 23 наук. школи: акушер.-гінекол., біохім., гігієн., імунол., інфекц., історії медицини та фармації, мікробіол., морфол., неврол., онкол., оториноларингол., офтальмол., патол.-анатом., патофізіол., педіатр., психіатр., стоматол., терапевт., фармакол., фізіол., фтизіатр., хім.-фармацевт., хірург.-гічна. Напрями наук. дослідж.: пошук нових біологічно актив. речовин; систем. вплив пухлин на організм і питання хіміотерапії раку; діагностика, консервативне та хірург. лікування хвороб серц.-судин. системи, органів шлунк.-кишк. тракту, ендокрин. органів та сечовиділ. системи; комплексне лікування хвороб пародонта; вплив чинників довкілля на організм та особливості терапії неінфекц. й інфекц. хвороб; осн. хвороби матері та дитини; діагностика і лікування уражень головного мозку різного генезу; ангіогенез у нормі та при патології; псих. захворювання; організація й упр. охороною здоров'я та фармацевт. забезпеченістю населення. В останні десятиліття впроваджено низку сучас. методів, зокрема в акушерстві і гінекології — нові репродуктивні технології (екстракорпорал. запліднення); у біохім. та клін. лаборатор. дослідж. почали широко застосовувати імунофермент. аналіз, на окремих каф. впроваджено проточну цитофлуориметрію, полімеразну ланцюг. реакцію; у хірургії набули поширення малоінвазивні лапароскопічні та інтраваскулярні методи, у кардіології — стентування уражених коронар. судин серця; у терапевт. клініці апробовано протоколи замісної терапії ураженої патол. процесом печінки стовбур. клітинами; на стику фармакогнозії, біохімії та гістології вчені опрацьовують фундам. і прикладні аспекти лектинології та лектиногістохімії; гігієністи вивчають проблеми екогігієни та токсикології,

корекції йододефіциту у регіоні, рац. харчування дітей та підлітків. До пріоритетів Університету належать питання біоетич. експертизи наук. досліджень, фармако-економіки, опрацювання держ. стандартів надання лікар. допомоги при різних типах захворювань. Знаними в Україні є здобутки львів. стоматологів з імплантології, поєднаного використання наночастинок і лазер. опромінення при терапевт. втручаннях, оптимізації лікування захворювань пародонта. Школа патологів під керівництвом Д. Зербіно вивчає токсич. вплив ксенобіотиків на серц.-судинну систему, питання експрес-діагностики гібернації міокарда та пов'язані з цим феноменом шляхи оптимізації медикаментоз. терапії серц. хвороб. Виходять часописи «Acta Medica Leopoliensis (Львівський медичний часопис)», «Експериментальна та клінічна фізіологія і біохімія», «Клінічна фармація, фармакотерапія та медична стандартизація», «Новини стоматології», «Гепатологія», «Практична медицина», «Львівський клінічний вісник», «Медицина транспорту України», «Імплантологія. Пародонтологія. Остеологія», «Світ ортодонції», «Алергія у дитини»; зб. наук. праць

«Лікарський збірник НТШ» і «Актуальні проблеми профілактичної медицини»; заг.-укр. газети «Alma Mater» і «Народне здоров'я». При Університеті функціонують прес-центр, видавництва «Кварт», «Леополіс», друкарня та відділ оператив. поліграфії, які видають підготовлену працівниками Університету наук. та навч.-метод. літературу. Соц. база: 9 гуртожитків, комплекс студент. харчування, спорт.-оздоров. табір «Медик». У різні роки ВНЗ очолювали О. Макарченко (1939-41), Т. Глухенький (1944), Л. Кузьменко (1951-64), М. Даниленко (1964-81), М. Павловський (1981-98). Від 1998 ректор — Б. Зіменковський.

Рекомендована література

1. Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького: Довід.; Зіменковський Б. С., Гжегоцький М. Р., Луцик О. Д. Професори Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького: 1784-2009 (обидві – Львів, 2009).

Б. С. Зіменковський

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Львівський національний медичний університет / Б. С. Зіменковський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59670>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).